TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 26. oktobrī *

Lieta C-482/08

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LES 35. panta 6. punktam, ko 2008. gada 6. novembrī cēla

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv V. Džeksone [*V. Jackson*] un I. Rao [*I. Rao*], pārstāves, kurām palīdz T. Vards [*T. Ward*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv J. Šute [*J. Schutte*] un R. Šostaks [*R. Szostak*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv H. M. Rodrigess Karkamo [*J. M. Rodríguez Cárcamo*], pārstāvis,

Eiropas Komisija, ko pārstāv M. Vailderspins [*M. Wilderspin*] un B. D. Saimons [*B. D. Simon*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Tizano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], P. Linda [*P. Lindh*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 24. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu, pirmkārt, atcelt Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/633/TI par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus (OV L 218, 129. lpp.), un, otrkārt, atstāt spēkā šī lēmuma iedarbību, izņemot daļā, kurā ir izslēgta minētās dalībvalsts dalība šī lēmuma piemērošanā.

Atbilstošās tiesību normas

Protokols, ar ko iekļauj Šengenas acquis Eiropas Savienības sistēmā

2 Atbilstoši Protokola, ar ko iekļauj Šengenas *acquis* Eiropas Savienības sistēmā un kas ar Amsterdamas līgumu pievienots Līgumam par ES un EK līgumam (turpmāk tekstā — "Šengenas protokols"), 1. pantam trīspadsmit Eiropas Savienības dalībvalstis ir pilnvarotas izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību Šengenas *acquis*, kas definēts šī protokola pielikumā, piemērošanas jomā.

3 Šādi definētais Šengenas *acquis* ietver *inter alia* Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības nolīgumu par kontroļu pakāpenisku atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīts Šengenā (Luksemburga) 1985. gada 14. jūnijā (OV 2000, L 239, 13. lpp.; turpmāk tekstā — "Šengenas nolīgums"), kā arī Šengenā 1990. gada 19. jūnijā parakstīto Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (OV 2000, L 239, 19. lpp.). Šie abi tiesību akti kopā tiek dēvēti par "Šengenas nolīgumiem".

4 Saskaņā ar Šengenas protokola 4. pantu:

"Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kuras nesaista Šengenas *acquis*, jebkurā brīdī var lūgt dalību dažos vai visos šā *acquis* noteikumos.

Padome par šādu lūgumu pieņem lēmumu, pastāvot vienprātībai starp 1. pantā minētajiem locekļiem un attiecīgās valsts valdības pārstāvi."

5 Šengenas protokola 5. panta 1. punkts nosaka:

"Uz priekšlikumiem un ierosinājumiem, kas [pamatoti ar] Šengenas *acquis*, attiecas attiecīgi līgumu noteikumi.

Šajā sakarā gadījumā, ja Īrija vai Apvienotā Karaliste, vai abas pietiekami drīz nav rakstiski paziņojušas Padomes priekšsēdētājam par nodomu piedalīties, uzskata, ka [EKL] 11. pantā vai [LES] 40. pantā paredzētā atļauja ir piešķirta 1. pantā minētajām dalībvalstīm, kā arī Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, ja kāda no tām vēlas iesaistīties attiecīgās jomas sadarbībā."

Lēmums 1999/437/EK

6 Atbilstoši 1. pantam Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 31. lpp.):

"Procedūras, kas noteiktas 1999. gada 18. maija Līgumā, kuru noslēgusi Eiropas Savienības Padome, Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste par šo divu valstu iesaistīšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstībā [..], piemēro priekš-

likumiem un ierosinājumiem to noteikumu turpmākai attīstībai, attiecībā uz kuriem Šengenas protokols pieļauj ciešāku sadarbību un kuri attiecas uz vienu no turpmāk minētajām jomām:

[..]

B. Īstermiņa vīzas, jo īpaši noteikumi par vienotām vīzām, to valstu saraksts, kuru pilsoņiem jābūt attiecīgo valstu vīzām, kā arī to valstu saraksts, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, vienotu vīzu izsniegšanas procedūras un nosacījumi, un savstarpēja vīzu izsniegšanas iestāžu sadarbība un konsultācijas [..]"

Lēmumi 2000/365/EK un 2004/926/EK

7 Padomes 2000. gada 29. maija Lēmuma 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 43. lpp.) 1. pantā ir uzskaitīti tie Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas panti, kuri attiecas uz Šengenas *acquis* noteikumiem, kuru īstenošanā piedalās Apvienotā Karaliste. To vidū tostarp ir iekļauta daļa no šīs konvencijas III sadaļā paredzētajiem noteikumiem, kuri attiecas uz policijas sadarbības jomu, bet ne minētās konvencijas II sadaļā ietvertie noteikumi, kuri attiecas uz kontroļu atcelšanu uz iekšējām robežām un personu pārvietošanos, tostarp kopējo vīzu politiku.

8 Saskaņā ar Padomes 2004. gada 22. decembra Lēmumu 2004/926/EK par to, kā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste piemēro daļu no Šengenas *acquis* noteikumiem (OV L 395, 70. lpp.), Lēmuma 2000/365 noteikumus Apvienotā Karaliste piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Lēmums 2004/512/EK

9 Ar Padomes 2004. gada 8. jūnija Lēmumu 2004/512/EK, ar ko izveido Vīzu informācijas sistēmu (VIS) (OV L 213, 5. lpp.), tika izveidota VIS kā sistēma vīzu datu apmaiņai starp dalībvalstīm.

Regula (EK) Nr. 767/2008

10 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulas (EK) Nr. 767/2008 par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) (OV L 218, 60. lpp.; turpmāk tekstā — "VIS regula") preambulas 29. apsvērumam:

"Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar [..] Lēmumu 2000/365 [..] un vēlāko [..] Lēmumu 2004/926

[..]. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā nav Apvienotajai Karalistei saistoša un neattiecas uz to."

11 Saskaņā ar VIS regulas 1. pantu, kura virsraksts ir "Priekšmets un darbības joma":

"Šī regula nosaka ar Lēmuma 2004/512/EK 1. pantu izveidotās Vīzu informācijas sistēmas (VIS) mērķus, darbības virzienus un atbildību par VIS. Tā rada nosacījumus un procedūras datu apmaiņai starp dalībvalstīm attiecībā uz īstermiņa vīzu pieteikumiem un ar tiem saistītajiem lēmumiem, ieskaitot lēmumus par vīzu anulēšanu, atsaukšanu vai pagarināšanu, ar mērķi atvieglot minēto pieteikumu un ar tiem saistīto lēmumu pārbaudi."

12 Atbilstoši VIS regulas 2. pantam:

"VIS mērķis ir uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, konsulāro sadarbību un konsultācijas starp centrālajām vīzu iestādēm, atvieglojot datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar pieteikumiem un ar tiem saistītajiem lēmumiem, ar mērķi:

a) atvieglot vīzu pieteikumu procedūru;

b) novērst to, ka tiek apieti kritēriji, kas nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu;

c) atvieglot cīņu pret viltojumiem;

d) atvieglot pārbaudes ārējo robežu šķērsošanas punktos un dalībvalstu teritorijā;

e) palīdzēt identificēt personas, kas, iespējams, neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem par ieceļošanu, atrašanos vai uzturēšanos dalībvalstu teritorijā;

f) atvieglot [Padomes 2003. gada 18. februāra] Regulas (EK) Nr. 343/2003[, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.),] piemērošanu;

g) veicināt draudu novēršanu dalībvalstu iekšējai drošībai."

13 VIS regulas 3. pantā, kura virsraksts ir "Datu pieejamība, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus", ir noteikts:

"1. Dalībvalstu izraudzītās iestādes īpašā gadījumā un pēc pamatota rakstiska vai elektroniska pieprasījuma var piekļūt 9. līdz 14. pantā minētajiem VIS uzglabātajiem datiem, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka piekļuve VIS datiem būtiski veicinās teroristu nodarījumu vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai

izmeklēšanu. Eiropols var piekļūt VIS savu pilnvaru ietvaros un kad tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei.

2. Šā panta 1. punktā minētā piekļuve datiem notiek, izmantojot centrālos piekļuves punktus, kas atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka tiek stingri ievēroti piekļuves nosacījumi un procedūras, ko nosaka [..] Lēmums 2008/633 [..]"

Lēmums 2008/633

14 Lēmuma 2008/633, kurš ir ar šo prasību apstrīdētais akts, preambulas 1.–5. apsvērumā ir noteikts:

"(1) Ar [..] Lēmumu 2004/512/EK [..] ir izveidota VIS kā sistēma vīzu datu apmaiņai starp dalībvalstīm. VIS izveide ir viena no galvenajām ierosmēm Eiropas Savienības politikā, kuras mērķis ir radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. VIS mērķim vajadzētu būt uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, un šai sistēmai būtu jāveicina arī iekšējā drošība un cīņa pret terorismu skaidri noteiktos un kontrolētos apstākļos.

(2) Padome 2005. gada 7. marta sanāksmē pieņēma secinājumus, kuros norādīts, ka, "lai pilnībā sasniegtu mērķi uzlabot iekšējo drošību un cīņu pret terorismu", būtu jāgarantē par iekšējo drošību atbildīgajām dalībvalstu iestādēm piekļuve

VIS, "veicot savus pienākumus attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu, tostarp terora aktu un draudu, novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu", "stingri ievērojot personas datu aizsardzības noteikumus".

(3) Cīņā pret terorismu un citiem smagiem noziegumiem ir būtiski svarīgi, lai attiecīgajiem dienestiem to attiecīgajās jomās būtu pilnīga un atjaunināta informācija. Dalībvalstu kompetentajiem valsts dienestiem savu uzdevumu izpildei ir vajadzīga informācija. VIS iekļautā informācija var būt vajadzīga, lai novērstu un apkarotu terorismu un smagus noziegumus, un tādēļ tai vajadzētu būt pieejamai — ievērojot šajā lēmumā izklāstītos nosacījumus — izraudzītajām iestādēm konsultāciju nolūkos.

(4) Turklāt Eiropadome ir norādījusi, ka Eiropolam ir būtiska nozīme attiecībā uz dalībvalstu iestāžu sadarbību pārrobežu noziegumu izmeklēšanas jomā, atbalstot Eiropas Savienības mēroga noziedzības novēršanu, analīzi un izmeklēšanu. Tādēļ arī Eiropolam vajadzētu būt piekļuvei VIS datiem, veicot savus uzdevumus un saskaņā ar Konvenciju (1995. gada 26. jūlijs) par Eiropas Policijas biroja izveidi [OV C 316, 2. lpp.].

(5) Šis lēmums papildina [VIS] regulu, ciktāl tas paredz juridisku pamatu saskaņā ar VI sadaļu Līgumā par Eiropas Savienību, ļaujot izraudzītajām iestādēm un Eiropolam piekļūt VIS."

15 Šī lēmuma preambulas 13. un 15. apsvērumā ir paredzēts:

"(13) Šis lēmums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar [..] Lēmumu 2000/365/EK [..]. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tas nav Apvienotajai Karalistei saistošs un neattiecas uz to.

[..]

(15) Tomēr saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu [OV L 386, 89. lpp.] to dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru izraudzītajām iestādēm ir piekļuve VIS saskaņā ar šo lēmumu, var sniegt VIS iekļautu informāciju Apvienotajai Karalistei un Īrijai, un informāciju no valsts vīzu reģistriem Apvienotajā Karalistē un Īrijā var sniegt citu dalībvalstu kompetentajām tiesībaizsardzības iestādēm. Lai Apvienotās Karalistes un Īrijas centrālās iestādes jebkādā veidā varētu tieši piekļūt VIS — ņemot vērā, cik lielā mērā šīs valstis šobrīd piedalās Šengenas *acquis* īstenošanā —, būtu vajadzīgs nolīgums starp Kopienu un šīm dalībvalstīm, kas, iespējams, būtu jāpapildina ar citiem noteikumiem, kuros precizēti šādas piekļuves nosacījumi un procedūras."

16 Atbilstoši Lēmuma 2008/633 preambulas 16. apsvērumam saskaņā ar Nolīgumu starp Padomi, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ar šo lēmumu tiek

pilnveidoti Šengenas *acquis* noteikumi, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437 1. panta B punktā.

17 Saskaņā ar Lēmuma 2008/633 preambulas 17. apsvērumu atbilstoši Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, kura parakstīšana ir apstiprināta ar Padomes 2004. gada 25. oktobra Lēmumu 2004/849/EK (OV L 368, 26. lpp.), ar šo lēmumu tiek pilnveidoti Šengenas *acquis* noteikumi, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2004/849 4. panta 1. punktu.

18 Atbilstoši Lēmuma 2008/633 1. pantam:

"Ar šo lēmumu paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem izraudzītās dalībvalstu iestādes un Eiropas Policijas birojs (Eiropols) var iegūt piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus."

19 Šī lēmuma 2. panta, kura virsraksts ir "Definīcijas", 1. punkta e) apakšpunktā ir noteikts, ka izraudzītās iestādes saskaņā ar šo lēmumu ir iestādes, kas atbildīgas par teroristu nodarījumu un citu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu, un ko dalībvalstis ir izraudzījušās saskaņā ar 3. pantu.

20 Lēmuma 2008/633 3. panta 3. un 5. punktā ir paredzēts:

"3. Katra dalībvalsts izrauga centrālo(-os) piekļuves punktu(-us), ar kura(-u) starpniecību veic piekļuvi. [..]

5. Valsts līmenī katrai dalībvalstij ir saraksts ar izraudzīto iestāžu operatīvajām vienībām, kurām ir atļauja piekļūt VIS, izmantojot centrālo(-os) piekļuves punktu(-us)."

21 Atbilstoši Lēmuma 2008/633 4. pantam:

"1. Ja ir izpildīti 5. pantā minētie nosacījumi, 3. panta 5. punktā minētās operatīvās vienības iesniedz 3. panta 3. punktā minētajiem centrālajiem piekļuves punktiem pamatotu rakstisku vai elektronisku pieprasījumu piekļūt VIS. Kad centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) saņem piekļuves pieprasījumu, tas (tie) pārbauda, vai ir izpildīti 5. pantā minētie piekļuves nosacījumi. Ja visi piekļuves nosacījumi ir izpildīti, centrālā(-o) piekļuves punkta(-u) pienācīgi pilnvarots personāls apstrādā pieprasījumus. VIS datus, kuriem ir piekļūts, nosūta 3. panta 5. punktā minētajām operatīvajām vienībām tā, lai neapdraudētu datu drošību.

2. Ārkārtas izņēmuma gadījumā centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) var saņemt rakstiskus, elektroniskus vai mutiskus pieprasījumus. Šādā gadījumā centrālais(-ie) piekļuves punkts(-i) pieprasījumu apstrādā nekavējoties un tikai pēc tam *ex-post* pārbauda, vai ir izpildīti visi 5. panta nosacījumi, tostarp, vai tas tiešām ir bijis ārkārtas izņēmuma gadījums. Šo *ex-post* pārbaudi veic bez nepamatotas kavēšanās pēc pieprasījuma apstrādes."

22 Saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 1. punktu:

"Izraudzīto iestāžu piekļuvi VIS datiem konsultāciju nolūkos īsteno, ievērojot šo iestāžu pilnvaras un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) piekļuve konsultāciju nolūkos ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus;

b) piekļuve konsultāciju nolūkos vajadzīga īpašā gadījumā;

c) ir pamatots iemesls uzskatīt, ka piekļuve VIS datiem konsultāciju nolūkos būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt jebkuru no attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem."

23 Šī lēmuma 7. pantā ir paredzēti VIS datu pieejamības nosacījumi Eiropolam.

Tiesvedības rašanās fakti

24 Eiropas Kopienu Komisija 2005. gada 30. novembrī iesniedza Padomei priekšlikumu Lēmumam (COM(2005) 600, galīgā redakcija), ar ko atļauj piekļūt VIS datiem, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus.

25 Padomē notiekošo diskusiju ietvaros Īrija un Apvienotā Karaliste paziņoja, ka tās uzskata, ka tām ir tiesības piedalīties lēmuma par piekļuvi VIS datiem pieņemšanā un piemērošanā un — konkrētāk — ka tās uzskata, ka šis lēmums nevar tikt atzīts par pasākumu, kurš ir balstīts uz Šengenas *acquis*. Tās arī paziņoja, ka, pat ja šo pasākumu atzītu par tādu, kurš ir balstīts uz Šengenas *acquis*, tās uzskata, ka juridiskais pamats neizrietēja no Šengenas *acquis* jomas attiecībā uz īstermiņa vīzām un ka tas nepamatoja to, ka tās tiek izslēgtas no minētā pasākuma. Tās paziņoja, ka tādējādi tām ir jāpiešķir tieša un pilnīga piekļuve VIS.

26 Padome 2008. gada 23. jūnijā pieņēma Lēmumu 2008/633, taču Apvienotajai Karalistei nebija atļauts piedalīties tā pieņemšanā.

27 Apvienotā Karaliste, uzskatot, ka ar tās izslēgšanu ir pārkāptas būtiskas formas prasības un/vai Līgums par ES, saskaņā ar LES 35. panta 6. punktu cēla šo prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

28 Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu:

— atcelt Lēmumu 2008/633;

— atstāt spēkā šī lēmuma iedarbību, izņemot daļā, kurā šī dalībvalsts ir izslēgta no tā piemērošanas, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Padome lūdz prasību noraidīt un piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

30 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 16. aprīļa un 14. jūlija rīkojumiem attiecīgi Komisijai un Spānijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

31 Apvienotā Karaliste, lūdzot atcelt Lēmumu 2008/633, uzskata, ka ar šo lēmumu netiek pilnveidoti Šengenas *acquis* noteikumi, kuru īstenošanā tā nepiedalās, proti, noteikumi kopējās vīzu politikas jomā, bet gan ka šis lēmums ir policijas sadarbības jomā veikts pasākums, par ko turklāt liecina Padomes izdarītā juridiskā pamata izvēle, proti, LES 30. panta 1. punkta b) apakšpunkts un LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunkts. Apvienotā Karaliste arī apgalvo — Komisija savā sākotnējā priekšlikumā bija uzskatījusi, ka uz lēmumprojektu neattiecās kopējā vīzu politika, bet tam bija citi

mērķi, un līdz ar to tā bija ieplānojusi, ka Īrija un Apvienotā Karaliste piedalīsies šī lēmuma izstrādē.

32 Apvienotā Karaliste norāda, ka Lēmumā 2008/633 nav minēti Šengenas *acquis* noteikumi, kuri ar šo lēmumu tiek pilnveidoti. Nedz šī lēmuma mērķis, nedz saturs, uz kuriem atbilstoši Tiesas judikatūrai jāatsaucas, lai tiesību aktu atzītu par priekšlikumu vai ierosinājumu, kas pamatots ar Šengenas *acquis*, Šengenas protokola 5. panta 1. punkta izpratnē nepierādot, ka minēto lēmumu varētu uzskatīt par šī *acquis* noteikumu kopējās vīzu politikas jomā pilnveidošanu. No šī lēmuma 1. panta izrietot, ka tā mērķis ir paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem izraudzītās dalībvalstu iestādes un Eiropols var iegūt piekļuvi VIS konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus. Šim mērķim neesot nekādas saistības ar kopējo vīzu politiku. It īpaši no šī lēmuma preambulas 2. un 3. apsvēruma, kā arī 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 7. panta izrietot, ka Lēmuma 2008/633 mērķis ir uzlabot iekšējo drošību un cīņu pret terorismu, tiesību aizsardzības iestādēm un Eiropolam apmainoties ar informāciju, kuru VIS ievietojušas vīzu iestādes. Turklāt, runājot par minētā lēmuma saturu, šis lēmums attiecoties uz piekļuves VIS procedūru un nekādi neesot saistīts ar kopējo vīzu politiku.

33 Apvienotā Karaliste uzskata, ka, lai arī VIS regula un Lēmums 2008/633 var viens otru papildināt, juridiski tie ir atšķirīgi un katrs no tiem ir jāizvērtē atsevišķi, ņemot vērā Tiesas judikatūrā izstrādātos kritērijus, lai noteiktu, vai runa ir par tiesību aktu, kurš balstīts uz Šengenas *acquis*. Šo kritēriju piemērošana pati par sevi nodrošinātu Šengenas *acquis* saskaņotību. Kaut arī Lēmuma 2008/633 mērķis ir papildināt VIS regulu, tomēr nevarot pieņemt, ka šis lēmums ir tiesību akts, kurš balstīts uz Šengenas *acquis*.

34 Turklāt Lēmuma 2008/633 juridiskais pamats esot Līguma par ES VI sadaļas noteikumi, kuri attiecas uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Tādējādi šis lēmums vienlaikus nevarot pilnveidot kopējo vīzu politiku, uz kuru attiecas EK līguma IV sadaļa. Ja tas tomēr tā būtu, tad minētais lēmums būtu jāatceļ pieļautās kļūdas dēļ šī lēmuma juridisko pamatu izvēlē.

35 Visbeidzot Apvienotā Karaliste precizē, ka nav nekādu praktisku vai juridisku šķēršļu tam, ka tā daļēji piedalās VIS, ka tās piekļuve VIS datiem Lēmumā 2008/633 paredzētajiem mērķiem neapdraud sistēmas saskaņotību vairāk nekā piekļuve, kura ir Eiropolam, un ka ar savu prasību tā nekādi nevēlas iebilst pret Islandes Republikas, Norvēģijas Karalistes un Šveices Konfederācijas dalību lēmuma attiecībā uz policijas iestāžu piekļuvi VIS īstenošanā.

36 Padome uzskata, ka tā pareizi ir atzinusi, ka ar Lēmumu 2008/633 tiek pilnveidots Šengenas *acquis*, kurš samērā plaši ir izklāstīts Lēmuma 1999/437 1. panta B punktā. Tomēr tas pats par sevi neatbildot uz jautājumu, vai tā pieņemšanai atbilstošais juridiskais pamats ir atrodams EK līguma IV sadaļā vai Līguma par ES VI sadaļā.

37 Gan no Lēmuma 2008/633 preambulas 1., 3. un 5. apsvēruma, gan tā 1. panta izrietot, ka šī lēmuma mērķis ir pilnveidot VIS regulu, paredzot nosacījumus, saskaņā ar kuriem izraudzītās iestādes, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus, var iegūt piekļuvi datiem, kurus kompetentās vīzu iestādes sākotnēji ievadījušas un jau uzglabājušas VIS. Runājot par minētā lēmuma saturu, ar tajā ietvertajiem noteikumiem dalībvalstīm tiekot prasīts, lai tās izraugās iestādes, kurām būs piekļuve VIS, kā arī centrālos piekļuves punktus, kuri tiks izmantoti, lai no VIS iegūtu informāciju. Šajos noteikumos tiek paredzētas

piemērojamās procedūras, kā arī nosacījumi, kuri ir jāizpilda, lai tiktu atļauta šāda informācijas iegūšana.

38 Padome līdz ar to uzskata, ka šim mērķim un saturam atbilstošais juridiskais pamats ir LES 30. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo Lēmums 2008/633 attiecas uz VIS iekļautās informācijas apstrādi un analīzi, ko veic izraudzītās iestādes, tomēr neattiecas uz datu apmaiņu, savākšanu vai uzglabāšanu. Šajā lēmumā nav paredzētas nedz EK līguma IV sadaļā reglamentētās procedūras un nosacījumi attiecībā uz vīzu izsniegšanu, nedz šajā sadaļā minēto kompetento dienestu sadarbība, un līdz ar to uz šo lēmumu nevar attiekties ne EKL 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punkta, ne EKL 66. panta noteikumi. Tādējādi neesot pārkāpts LES 47. pants. Šajā lietā izmantotā pieeja esot arī saskaņā ar ierasto praksi.

39 Jautājumā par Lēmuma 2008/633 atzīšanu par tādu tiesību aktu, ar kuru tiek pilnveidots Šengenas *acquis* vīzu jomā, Padome uzsver nozīmi, kāda ir saiknei starp šo lēmumu un VIS regulu, ar kuru tika izveidota vienota integrēta sistēma, kurā iekļauti tikai viena veida dati, kuras mērķis ir saskanīgi ieviest Savienības politiku vīzu jomā un ar kuru ir izraudzīts galvenais izmantotājs, proti, kompetentās vīzu iestādes un iestādes, kuru kompetencē ir veikt kontroles uz šajā politikā dalību ņēmušo dalībvalstu robežām. Ja šai sistēmai ir tādi sekundāri mērķi kā mērķis veicināt draudu novēršanu dalībvalstu iekšējai drošībai, tad ar VIS regulu tiekot nodrošināts, ka policijas iestāžu piekļuve informācijai ir saderīga ar sistēmas vispārīgo mērķi. Tādējādi Lēmums 2008/633 ir daļa no tiesiskā regulējuma, kurš izveidots ar VIS regulu, ar kuru šis lēmums veido vienu kopumu, kurš, lai nodrošinātu saskaņotību, pilnveido Lēmuma 1999/437 1. panta B punktā izklāstīto Šengenas *acquis* vīzu jomā.

40 Padome arī uzskata — kaut arī Tiesas judikatūrā iedibinātais kritērijs, lai tiesību aktu varētu atzīt par tādu, ar kuru tiek pilnveidots Šengenas *acquis*, ir tāds pats kā tas, kuru

izmanto, lai noteiktu Savienības tiesību akta juridisko pamatu, tas tomēr nav identisks, jo tajā ir jāņem vērā šī *acquis* saskaņotības saglabāšanas vajadzība. Apvienotā Karaliste, liekot uzsvaru uz kritēriju, kurš tiek izmantots, lai izvēlētos tiesību akta juridisko pamatu, un kurš centrējas vienīgi uz attiecīgā tiesību akta mērķi un saturu, vispār neņemot vērā šo vajadzību.

41 Komisija piekrīt Padomes argumentācijai attiecībā uz juridiskā pamata izvēli un tās apgalvojumam, ka Lēmums 2008/633 ir tik cieši saistīts ar VIS regulu, ka tas ir jāatzīst par tiesību aktu, ar kuru tiek pilnveidots Šengenas *acquis* vīzu jomā, jo šis lēmums paplašina šo regulu, izraudzītajām iestādēm un Eiropolam atļaujot iegūt piekļuvi VIS konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus. Komisija norāda, ka VIS regulas 3. pants, ar kuru ir atļauts piekļūt VIS datiem iepriekš minētajiem mērķiem un kurā līdz ar to ir minēta atsauce uz Lēmumu 2008/633, nav piemērojams Apvienotajai Karalistei. No tā izrietot, ka arī šis lēmums Apvienotajai Karalistei tādējādi nav piemērojams.

Tiesas vērtējums

Par galveno pamatu

42 Nav strīda par to, ka Apvienotā Karaliste saskaņā ar Šengenas protokola 4. pantu lūdza un atbilstoši Lēmumam 2000/365 varēja piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā. Šajā ziņā arī ir vienprātība par to, ka, lai arī Apvienotā Karaliste piedalās daļas no Šengenas *acquis* noteikumu par policijas sadarbību īstenošanā, tā

savukārt neņem dalību tādu šī *acquis* noteikumu īstenošanā, kuri attiecas uz kontroļu atcelšanu uz robežām un personu pārvietošanos, tostarp kopējo vīzu politiku.

43 No Lēmuma 2008/633 preambulas 13. apsvēruma izriet, ka Padome uzskatīja, ka šis lēmums pilnveido tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās, un ka tādēļ šī dalībvalsts nedrīkst piedalīties šā lēmuma pieņemšanā. Apvienotā Karaliste, lūdzot atcelt minēto lēmumu, galvenokārt norāda, ka Padome, šādi uzskatot, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

44 Tādējādi ir jānosaka, vai Lēmums 2008/633 ir viens no Šengenas protokola 5. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem "priekšlikumiem un ierosinājumiem, kas pamatoti ar Šengenas *acquis*" un kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās.

45 Tiesa ir uzskatījusi, ka Savienības akta atzīšana par priekšlikumu vai ierosinājumu, kas pamatots ar Šengenas *acquis*, Šengenas protokola 5. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē — pēc analoģijas ar atzinumu jautājumā par šāda akta juridiskā pamata izvēli — ir jāpamato ar objektīviem elementiem, ko var pārbaudīt tiesa, tostarp akta mērķi un saturu (skat. 2007. gada 18. decembra spriedumu lietā C-77/05 Apvienotā Karaliste/Padome, Krājums, I-11459. lpp., 77. punkts).

46 Tomēr, kā Tiesa jau *expressis verbis* ir norādījusi, šī argumentācija ir izmantojama tikai pēc analoģijas un līdz ar to tā ir piemērojama vienīgi Šengenas *acquis* jomā izveidotās ciešākas sadarbības īpašās dabas dēļ, kas nozīmē, ka visa sistēma, kurā ietilpst šis *acquis*, arī ir jāņem vērā.

47 Šengenas *acquis* jomā izveidotās ciešākas sadarbības sistēma ir piemērojama vienīgi daļai dalībvalstu, un atbilstoši šai sistēmai jebkuram priekšlikumam vai ierosinājumam, kas pamatots ar šo *acquis,* Šengenas protokola 5. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē ir jāatbilst noteikumiem, ko attiecīgais priekšlikums vai ierosinājums īsteno vai pilnveido, tādēļ šim priekšlikumam vai ierosinājumam ir nepieciešama gan šo noteikumu, gan to pamatā esošo principu akceptēšana (iepriekš minētais spriedums lietā Apvienotā Karaliste/Padome, 61. punkts).

48 No tā izriet, ka, lemjot par to, vai akts ir jāatzīst par tādu, uz kuru attiecas Šengenas *acquis* joma vai ar kuru šis *acquis* tiek pilnveidots, ir jāņem vērā, ka šim *acquis* ir jābūt saskaņotam un ka šī saskaņotība ir jāsaglabā šī *acquis* eventuālajā pilnveidošanas procesā.

49 It īpaši ir jānorāda, ka Šengenas *acquis* un tā nākotnē iespējamās pilnveidošanas saskaņotība nozīmē, ka šī *acquis* īstenošanā valstīm, kas piedalās, kad tās pilnveido šo *acquis* un padziļina ciešāku sadarbību, kuru tām ir tiesības izveidot ar Šengenas protokola 1. pantu, ir jāparedz īpaši pielāgošanas pasākumi citām dalībvalstīm, kuras nav piedalījušās tādu pasākumu noteikšanā, kuri attiecas uz šīs pilnveidošanas iepriekšējiem posmiem.

50 No Lēmuma 2008/633 preambulas 2., 3., 4. un 6. apsvēruma, kā arī tā 1. panta un 5. panta 1. punkta izriet, ka šī lēmuma mērķis ir dalībvalstu kompetentajām iestādēm iekšējās drošības jomā, kā arī Eiropolam atļaut piekļūt VIS, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus. Tikai un vienīgi šajā ziņā ar minēto lēmumu tiek sasniegti mērķi, kuri kā tādi attiecas uz policijas sadarbību.

51 Lēmuma 2008/633 saturā ir iekļauti gan sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz kompetento iestāžu iekšējās drošības jomā, kurām ir atļauts piekļūt VIS, izraudzīšanu, ko veic dalībvalstis, gan iepriekš minētajiem mērķiem izmantoto datu piekļuves, paziņošanas un glabāšanas nosacījumi. Tādējādi minētā lēmuma noteikumi principā var tikt uzskatīti par tādiem, ar kuriem tiek izveidota sava veida policijas sadarbība.

52 Tomēr nav šaubu, ka šajos noteikumos ir iekļauti arī vairāki tādi nosacījumi, kuri ierobežo piekļuvi VIS un kuri ir uzskaitīti Lēmuma 2008/633 5. panta 1. punktā un VIS regulas 3. pantā, un kuri acīmredzami norāda, ka ar šiem noteikumiem galvenokārt tiek regulēta tādas vīzu datu bāzes papildu izmantošana, kuras galvenais mērķis ir saistīts ar robežu kontroli un iebraukšanu valsts teritorijā un kura vienīgi konsultāciju nolūkā attiecībā uz policijas sadarbību ir pieejama vienīgi pakārtotā veidā, ja vien šīs datu bāzes izmantošana pakārtotā veidā neapdraud tās izmantošanu galvenajam mērķim.

53 Turklāt ir jānorāda, ka Lēmums 2008/633 ir cieši saistīts ar VIS regulu, kuru šajā ziņā šis lēmums īsteno, un līdz ar to ar kopējo vīzu politiku, kura ir pamatota ar EK līguma IV sadaļu.

54 Ar Lēmumu 2008/633 izveidotā sadarbība, raugoties gan no funkcionālā, gan materiālā skatupunkta, nevarētu pastāvēt neatkarīgi no VIS, attiecībā uz kuru netiek apstrīdēts, ka uz to — tāpat kā uz Lēmumu 2004/512 un VIS regulu, ar kuru VIS ir izveidota, — attiecas Šengenas *acquis* par kopējo vīzu politiku.

55 Šajā kontekstā arī jākonstatē, ka kompetentajām iestādēm iekšējās drošības jomā ar Lēmumu 2008/633 atļautā tiešā piekļuve VIS faktiski ir iespējama vienīgi tādu

dalībvalstu iestādēm, kuru rīcībā ir VIS regulas 3. panta 2. punktā minētie centrālie piekļuves VIS punkti, proti, vienīgi tādu dalībvalstu iestādēm, kuras piedalās Šengenas *acquis* noteikumu attiecībā uz kopējo vīzu politiku īstenošanā.

56 Šajā lietā Apvienotās Karalistes dalība, izmantojot tiešu piekļuvi ar VIS regulu atļautajam un ar Lēmumu 2004/512 izveidotajam piekļuves mehānismam, prasītu, kā izriet arī no Lēmuma 2008/633 preambulas 15. apsvēruma, attiecībā uz šo dalībvalsti noteikt īpašus pasākumus, jo tā nav piedalījusies VIS un tās rīcībā nav valsts saskarnes [interfeisa], ar kuru katra dalībvalsts, kura piedalās VIS, var pieslēgties šai sistēmai.

57 Tādējādi Lēmums 2008/633 ir jāuzskata par pasākumu, uz kuru attiecas Šengenas *acquis* joma par kopējo vīzu politiku.

58 Ja turklāt Lēmumu 2008/633 būtu jāuzskata nevis par šīs kopējās politikas sastāvdaļu, bet gan vienīgi par policijas sadarbības pasākumu, atbilstoši tam visas dalībvalstis tādējādi varētu piedalīties sīki izstrādātu noteikumu izstrādē attiecībā uz piekļuvi VIS, pat tad, ja dažas no šīm valstīm nav piedalījušās šīs vīzu datu bāzes izveidošanas pamatā esošo principu noteikšanā, tām nav pienākuma šajā sistēmā ievadīt visu to saņemto vīzu pieteikumu datus, un tās neiesaistās šīs sistēmas pārvaldībā un finansēšanā. Šāda pieeja arī izslēgtu Islandes Republiku, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju no iespējas piekļūt VIS Lēmumā 2008/633 minētajiem mērķiem, lai arī šīs valstis, atzīstot principus, piedalās datu bāzes izveidē un tās finansēšanā. Šādos apstākļos minētais lēmums ir jāuzskata par cieši saistītu ar kopējo vīzu politiku, un tas nevar tikt kvalificēts citādāk, neapdraudot pašu VIS saskaņotību.

59 No visa iepriekš minētā izriet — kaut arī nevar tikt apstrīdēts, ka ar Lēmumu 2008/633 tiek sasniegti policijas sadarbības mērķi, šis apstāklis, ņemot vērā visus citus objektīvos elementus, kuri to raksturo, neliedz uzskatīt, ka šis lēmums ir pasākums, ar kuru tiek pilnveidoti Šengenas *acquis* noteikumi par kopējo vīzu politiku.

60 Tāpat ir vispārzināms, kā tika minēts šī sprieduma 42. punktā, ka Apvienotā Karaliste nepiedalās tādu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā, kuri attiecas uz kontroļu atcelšanu uz robežām un personu pārvietošanos, tostarp kopējo vīzu politiku.

61 Dalībvalsts piedalīšanās pasākuma noteikšanā saskaņā ar Šengenas protokola 5. panta 1. punktu, ņemot vērā šī sprieduma 47. punktā izklāstīto Šengenas *acquis* jomā izveidotās ciešākas sadarbības sistēmu, ir iespējama tikai tiktāl, ciktāl šī valsts ir iesaistīta Šengenas *acquis* sadarbības jomā, kurā ietilpst veicamais pasākums vai ko šis pasākums pilnveido (iepriekš minētais spriedums lietā Apvienotā Karaliste/Padome, 62. punkts).

62 Tādējādi Padome, uzskatīdama, ka Lēmums 2008/633 pilnveido Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās, un atsakot šai dalībvalstij piedalīties tā pieņemšanā, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Par pakārtoti izvirzīto pamatu

63 Savā prasības pieteikumā Apvienotā Karaliste pakārtoti uzskata, ka, pat ja Lēmumu 2008/633 uzskatītu par tādu, ar kuru tiek pilnveidota kopējā vīzu politika, tas tomēr būtu jāatceļ, pamatojoties uz to, ka šis lēmums ir ticis pieņemts, kļūdaini balstoties uz LES 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu un LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kuri Līguma par ES VI sadaļas ietvaros regulē kopīgo rīcību policijas sadarbības jomā.

64 Tomēr jautājums, vai pasākums pilnveido Šengenas *acquis*, nav tas pats, kas jautājums par to, uz kuru juridisko pamatu tiesiski ir jābalsta šis pilnveidojums. Jebkurš Savienības tiesību akts ir jāpamato ar Līgumos ietvertu tiesību normu, kas Savienības iestādēm piešķir pilnvaras šo tiesību aktu pieņemt.

65 Atbilstoši iedibinātajai judikatūrai Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jābalsta uz objektīviem elementiem, kurus var pārbaudīt tiesā, tostarp uz tiesību akta mērķi un saturu (skat. 2007. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-440/05 Komisija/Padome, Krājums, I-9097. lpp., 61. punkts, kā arī 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā C-301/06 Īrija/Parlaments un Padome, Krājums, I-593. lpp., 60. punkts).

66 Šajā ziņā Apvienotās Karalistes pakārtoti izvirzītā pamata atbalstam izmantotā argumentācija var tikt atbalstīta tikai tad, ja, nosakot Savienības tiesību akta juridisko pamatu, tiek izmantoti vieni un tie paši kritēriji, kas tiek pielietoti, lai noteiktu, vai šāds tiesību akts ir atzīstams par priekšlikumu vai ierosinājumu, kas pamatots ar Šengenas *acquis*. Tomēr no šī sprieduma 47.–49. punktā minētā izriet, ka tā tas nav šajā gadījumā.

67 Līdz ar to tiktāl, ciktāl Padome, saskaņā ar ļoti precīziem nosacījumiem atļaujot VIS izmantošanu policijas sadarbības mērķiem, vēlējās pilnveidot Šengenas *acquis*, tai, to darot, bija jāpamatojas uz Līguma par ES noteikumiem, saskaņā ar kuriem tā bija pilnvarota pieņemt tiesisko regulējumu šajā policijas sadarbības jomā.

68 Tādējādi, kā izriet no šī sprieduma 50. un 51. punkta un ņemot vērā Lēmuma 2008/633 mērķi un saturu, nav secināms, ka Padome, it īpaši jautājumā par minētā lēmuma juridiskā pamata izvēli uzskatot, ka uz šo lēmumu attiecās policijas sadarbības joma, ir pieļāvusi kļūdu. Turklāt Apvienotās Karalistes sava galvenā pamata atbalstam sniegtā argumentācija apstiprina šīs izvēles pamatotību.

69 Līdz ar to, ņemot vērā vienīgo argumentu, kuru Apvienotā Karaliste ir sniegusi sava pakārtoti izvirzītā pamata atbalstam, arī šis pamats ir jānoraida.

70 Tādējādi Apvienotās Karalistes prasījums atcelt Lēmumu 2008/633 nav apmierināms, un tāpēc Tiesai nav jālemj par šīs dalībvalsts lūgumu atstāt spēkā šī lēmuma iedarbību.

71 Šādos apstākļos Apvienotās Karalistes celtā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

72 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī reglamenta 69. panta 4. punkta pirmo daļu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**

3) **Spānijas Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]